

ється невеликою кількістю особина на 1 м². Щільність виявленої популяції від 2 до 5 особин на 1 м².

Оман високий (родина Айстрові — (*Asteraceae*)) добре себе почуває на вологих луках, по периферії боліт, у заплавах річок [1, 2]. Нами встановлено, що його досить чисельні популяції виявляються у прирусловій і центральній частинах заплави. Занесений до регіонального списку і охороняється у Полтавській області в заказниках «Русиново-Дубина», «Плисів Яр», «Лучківський», «Кузьменки», «Чутівський», «Куквинський», «Середньосульський», «Усть-Лип'янка», РЛП «Нижньоворсклянський» [1]. Отримані результати показали, що щільність популяції до 10 особин на 1 м².

Нами пропонуються такі шляхи збереження цих видів: перенесення окремих екземплярів виду в ботанічні сади, пришкільні ділянки; заборона неконтрольованого збору рослин; визначення відповідних місць для випасання тварин; пропаганда серед школярів і дорослого населення; відтворення рослин шляхом висівання насіння, створення заказника місцевого значення.

Література

1. Байрак О.М. Атлас рідкісних і зникаючих рослин Полтавщини / О.М. Байрак, Н.О. Стецюк. — Полтава: Верстка, 2005. — 248 с.
2. Червона книга України. Рослинний світ / За ред. Я. П. Дідуха. — К.: Глобалконсалтинг, 2009. — 900 с.
3. Коротченко І.А. Червона книга України [Електронний ресурс] / І.А. Коротченко, М.М. Перегрим — Режим доступу до ресурсу: <http://redbook-flora.land.kiev.ua/121.html>.

ЗНАХІДКА НА ГНІЗДУВАННІ СИВОРАКШІ (*CORACIAS GARRULUS L.*) В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Попельнюх В. В., Дупак В. С.

Полтавський національний педагогічний університет ім. В. Г. Короленка.

Різка зменшення чисельності сиворакші у межах ареалу та його скорочення спостерігалось упродовж ХХ століття. Відмічалось це практично повсюди. Тенденції щодо зниження чисельності сиворакші на Полтавщині відмічав ще М. І. Гавриленко [1]. За даними М. П. Книша та М. Є. Матвієнка [4], до першої половини 1990-х рр. цей вид практично перестав гніздитись в Сумській області. Також різке скорочення чисельності відбулося на заході України [2] та Харківщині [5].

Взагалі, в Україні цей птах залишився більш-менш звичайним лише в південних областях. У Європі, в цілому, з 1950-х рр. відбувся катастрофічний спад чисельності сиворакші. Зараз вона занесена в Червоні книги практично всіх країн Центральної Європи. Загальна чисельність популяції в сусідній Польщі оцінюється лише в 1000-2000 пар, в Угорщині — 300-600 пар. Сиворакша занесена в Червону книгу Білорусі, тут гніздиться 600-900 пар. Включена у список рідкісних пта-

хів Європейського центру Росії як вид, чисельність якого скорочується [3]. В Україні їй присвоєний статус зникаючого виду. Чисельність, за даними 2009 року, орієнтовно становить 4-5 тис. пар, основна кількість зосереджена в Одеській, Луганській та Харківській областях [8].

Зважаючи на природоохоронний статус сиворакші та стрімке скорочення чисельності, поширення цього виду потребує детального вивчення, а території гніздування ретельної охорони.

Гніздування сиворакші відмічалось в околицях с. Лучки Кобеляцького району Полтавської області в першій половині 80-х років минулого століття [7, наші дані].

Для території НПП «Нижньосульський» вона має статус пролітного виду [6].

10 липня 2017 року пара сиворакш була виявлена в околицях с. Балаклія Великобагачанського району. Вони оселилися в дуплі старої верби на березі річки Псел, до якого птахи активно носили їжу пташенят, кількість яких з'ясувати не вдалось.

Література

1. Гавриленко Н. И. Птицы Полтавщины / Н. И. Гавриленко — Полтава, 1929. — 142 с.
2. Горбань І. М. Про сучасну чисельність та поширення сиворакші (*Coracias garrulus* L.). / І. М. Горбань // Птахи Рівненської області — Рівне, 1992. — С. 33-34.
3. Грищенко В. М. Про занесення нових видів птахів до Червоної книги України / В. М. Грищенко // Беркут 7 (1-2) -1998. — С. 94-103.
4. Книш М. П. Катастрофічний стан чисельності сиворакші на північному сході України / М. П. Книш, М. Є. Матвієнко // Проблеми вивчення та охорони птахів. Львів-Чернівці — 1995. — С. 72-73.
5. Кривицький І. А. По поводу изменений фауны птиц в среднем течении р. С. Донец. / И. А. Кривицкий // Птицы басс. Сев. Донца. — Харьков, 1994. — С. 2-5.
6. Клестов М. Л. Рослинний та тваринний світ пониззя річки Сули / М. Л. Клестов, Н. П. Гальченко, О. Д. Некрасова, М. Ю. Старовойтова, В. А. Конограй / під заг. редакц. Клестова М. Л. та Гальченко Н. П. — К.: Фітосоціоцентр, 2016. — 240 с.
7. Слюсар М. В. Анований список наземних четвероногих хребетних околиць біостаніонару «Лучки» Полтавського педагогічного університету / М. В. Слюсар — Методичні рекомендації для студентів природничого факультету. — Полтава, 2000. — 48 с.
8. Червона книга України. Тваринний світ / за ред. І. А. Акімова. — К.: Глобалконсалтинг, 2009. — 600 с.